NORAKSTS
Lieta Nr.142061410
Lietvedības Nr.1-0536-11/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 21.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties pieteicējam *J.V.*,
atbildētājas - Latvijas Republikas, pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes – pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē 2011.gada 7.decembrī izskatīja administratīvo lietu Nr.142061410 *J.V.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 6.maija lēmuma Nr.2651 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 743323" atcelšanu (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 743323).

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 9.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *J.V.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2010.gada 11.jūnija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētāja vai VP RRP KPP) 2010.gada 6.maija lēmuma Nr.2651 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 743323" (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2009.gada 26.novembrī plkst.19:44 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk - PPP CPB) jaunākais inspektors *E.M.* pieteicējam noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 743323 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 56.4.punkta prasību neievērošanu, respektīvi, par to, ka viņš 2009.gada 26.novembrī plkst.19:37, Rīgā, vadot transportlīdzekli Mercedes Benz Sprinter 316, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa K.Ulmaņa gatvi no O.Vācieša ielas puses Upesgrīvas ielas virzienā un krustojumā ar Liepājas ielu pabrauca garām vietai, kur jāaptur transportlīdzeklis, iebrauca un šķērsoja krustojumu taisnā virzienā, kad luksoforā dega sarkanais aizliedzošais signāls.

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{5}panta pirmajā daļā - par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja

signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, transportlīdzekļu vadītājiem uzliek naudas sodu no Ls 20 līdz Ls 100 apmērā.

Saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas nosacījumiem 2010.gada 10.februārī VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektors *V.L.* izskatot administratīvās lietas materiālus, pieņēma lēmumu Nr.050/PA 743323, ar kuru nolēma sodīt pieteicēju ar naudas sodu Ls 20 apmērā. Ar pieņemto lēmumu pieteicējs iepazinās un parakstīja to.

2010.gada 6.maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece pieņēma lēmumu Nr.2651, ar kuru nolēma 2010.gada 10.februārī VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenais inspektora *V.L.* pieņemto lēmumu Nr.050/PA 743323 atstāt negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot Lēmumu atcelt, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Noskatoties videoierakstu pieteicējs paziņoja, ka videoierakstā redzamā automašīna nav tā, ar kuru pārvietojas pieteicējs, norādot uz konkrētām atšķirībām starp automašīnu videoierakstā un pieteicēja automašīnu. Pieteicēja norāde to, ka video ierakstā ir redzams, ka automašīnai deg divi gabarīta uguņi un pieteicēja vadītai automašīnai deg trīs gabarīta uguņi, tika ignorēta, gan pie protokola sastādīšanas, gan pie lēmuma pieņemšanas.

[3.2] Ņemot vērā to, ka ceļu policijas darbinieki, savos dienesta ziņojumos norādījuši, ka videoierakstā redzamo transportlīdzekli viņi neizlaiduši no redzes loka pat līdz apturēšanas vietai, tādā gadījumā viņiem būtu jāuzfilmē transportlīdzeklis līdz pašam galam, kas viņiem dotu iespēju nofilmēt arī transportlīdzekļa valsts numura zīmes.

[3.3] VP RRP KPP PPP CPB jaunākie inspektori *E.M.* un *M.S.* sniedzot rakstiskos ziņojumus, norādot tajos, ka pieteicējs noskatoties video ierakstu sākotnēji piekrita pārkāpumam, un piedāvāja samaksāt viņiem uz vietas Ls 40, apmelo pieteicēju, jo pieteicējam nebija pamata piedāvāt samaksāt kaut kādu naudas summu uz vietas, jo pieteicējs nebija vainīgs, un nepiekrita policijas darbinieku teiktajam. Turklāt pieteicējam ir zināms, ka par kukuļdošanu var saukt pie krimināltatbildības.

[4] Atbildētāja tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicējas pieteikumu neatzīst pilnā apjomā, pamatojoties Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē prasījumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē pieteicēja prasījumu neatzina un lūdza to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā tiesai minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus kopumā, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[7] Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis Protokolā un pārsūdzētajā Lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmo daļu par CSN 56.4.punkta prasību neievērošanu.

[8] Kā jau norādīts iepriekš, pieteicējam piemērots administratīvais naudas sods Ls 20 apmērā par CSN 56.4.punkta pārkāpumu, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā.

CSN 56.4.punkts nosaka, ka sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību. Lai informētu par sarkanā signāla degšanas ilgumu, zem luksofora vai tās sekcijas var uzstādīt paskaidrojoša satura plāksnīti.

Savukārt LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā noteikts, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no Ls 20 līdz Ls 100 apmērā.

[9] Saskaņā ar LAPK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu par pierādīšanas līdzekļiem, ar kuriem var konstatēt faktus, uz kuru pamata institūcijas nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā, kalpo protokols par administratīvo pārkāpumu, personas paskaidrojumi, kuru sauc pie administratīvās atbildības, cietušā un liecinieku liecības, (..), citi dokumenti, kā arī pārkāpumus fiksējošie tehniskie līdzekļi (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var Protokols *(lietas 18.lapa)*, policijas inspektoru ziņojumi *(lietas 19. un 20.lapa)*, video ieraksts (aploksnē lietas 38.lapa).

Tā izskatāmajā lietā ir strīds par to, vai pieteicēja vadītais transportlīdzeklis pareizi ir noteikts kā pārkāpumu izdarījušais transportlīdzeklis, tad par

pierādījumiem šajā lietā var kalpot arī pieteicēja iesniegtie transportlīdzekļa attēli elektronisko failu un foto attēlu veidā *(lietas 52.-53.lapa).*

Administratīvo lietu departaments ir norādījis *(sk. 2007.gada 15.februāra sprieduma lietā Nr.SKA 48/2007 14.punktu, 2007.gada 22.februāra spriedums lietā SKA– 52/2007 8.punkts)*, ka atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā konstatē, citstarp, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Minētā LAPK norma Administratīvo lietu departamenta ieskatā ir speciālā tiesību norma attiecībā pret Administratīvā procesa likuma 161.panta pirmo daļu. Līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumi uzskatāmi par patstāvīgu pierādīšanas līdzekli. Tādēļ pieteicēja uz vietas sniegtie paskaidrojumi, kas ietverti Protokolā, ir vērtējami kā patstāvīgs pierādījums.

[10] Izskatāmajā lietā ir strīds par to, vai policijas darbinieku uzņemtajā video materiālā ir redzams pieteicēja vadītais transportlīdzeklis. Pieteicējs gan pieteikumā tiesai, gan paskaidrojumu sniegšanas laikā tiesas sēdē noliedza, ka video ierakstā redzams viņa vadītais transportlīdzeklis, norādot, viņa ieskatā uz vizuālām un uzbūves atšķirībām starp ierakstā redzamo transportlīdzekli un viņa transportlīdzekli.

Izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus tiesa konstatē sekojošo:

[10.1] Video ierakstā, tiesas vērtējumā, nepārprotami ir redzams, ka tumšas krāsas transportlīdzeklis šķērso krustojumu, kad luksoforā jau ir beidzis degt kustību aizliedzošais dzeltenās gaismas signāls un 1 – 2 sekundes deg kustību aizliedzošais sarkanās gaismas signāls. Nerodas šaubas, ka šī transportlīdzekļa vadītājs pārkāpj CSN 56.4.punkta prasības.

[10.2] Video ieraksts ir uzņemts ar fotokameru Canon Power Shot A-550. Tā kā ieraksts veikts ar fotoaparātu, kura tehniskās iespējas ir mazākas, kā video kamerām, ieraksts veikts diennakts tumšajā laikā un no ievērojama attāluma, tad tajā nav iespējams identificēt numura zīmi. Tomēr no video ieraksta ir iespējams gūt pārliecību, ka tajā redzams tumšas krāsas Mercede-Benz firmas mikroautobuss.

Pieteicējs norāda, ka ierakstā redzamajam transportlīdzeklim labās puses sānu daļā deg divas dzeltenas krāsas gabarīta ugunis un ir redzamas stiklotas durvis. Savukārt viņa vadītajam transportlīdzeklim sānu daļā ir trīs gabarītu uguņi un stiklotas ir tikai blakus sēdētāja iekāpšanai paredzētās durvis, bet pārējās ir metāliskas, jo tas ir kravas furgons.

Izvērtējot izteiktās iebildes, tiesa norāda, ka video ierakstā, tiesas vērtējumā, nav redzamas stiklotas durvis vai stikloti sānu daļas elementi. Ierakstā ir redzams mākslīgā apgaismojuma (laternu) radīts atspīdums, kas varētu radīt šaubas par stiklotas virsmas esamību. Tomēr, izvērtējot pieteicēja iesniegtos transportlīdzekļa foto attēlus, redzams, ka atspīdumu rada arī pieteicēja transportlīdzekļa metāliskā

sānu daļa, kas pēc savām aprisēm (valcējumi metālā) ir veidoti kā loga kontūras. Tiesa video ierakstā nesaskata caurspīdīgu virsmu transportlīdzekļa sānu daļā.

Attiecībā uz gabarīta uguņu skaitu – pieteicējs norāda, ka viņa transportlīdzeklim ir 3, bet video ierakstā redzamajam divi, tiesa norāda, ka degošu vai nedegošu elementu skaita atšķirība būtu pārliecinoša pretējā gadījumā – ja pieteicēja transportlīdzeklim būtu divi, bet ierakstā būtu redzami trīs. Visvienkāršākais izskaidrojums ierakstā redzamo gabarītu uguņu skaitam ir tas, ka viens no sānu gabarītu uguņiem nedarbojas. Tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt, ka video ieraksts ir tikai viens no pierādījumiem lietā. Kā jau norādīts iepriekš, tad pie atbildības saucamās personas notikuma vietā sniegtie paskaidrojumi arī ir pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā. Izskatāmajā lietā nav strīda, ka pieteicējam notikuma vietā tika nodrošināta iespēja noskatīties uzņemto video ierakstu. Ja pieteicējs redzēja, viņa ieskatā, tik uzskatāmu atšķirību, tad viņam nebūtu nekādu šķēršļu to norādīt paskaidrojumos, kā arī lūgt policijas darbiniekiem veikt transportlīdzekļa apskati, lai pārliecinātos par gabarītu uguņu skaitu un izvietojumu, un fiksēt to Protokolā. Pārbaudot Protokolu redzams, ka pieteicējs, neskatoties uz to, ka bija noskatījies video ierakstu, bija paaicinājis to noskatīties savu līdzbraucēju, nav sniedzis nekāda veida paskaidrojumus vai izteicis pārbaudāmas iebildes – pieteicējs Protokolā ir veicis tikai ierakstu „nepiekrītu". Līdz ar to, tiesas vērtējumā, ierakstā redzamais gabarītu uguņu skaits pats par sevi nav tāda transportlīdzekļa pazīme, kas norādītu uz to, ka tas nebija pieteicēja vadītais transportlīdzeklis.

[10.3] Izskatāmajā lietā kā pierādījumi ir arī Protokols un policijas darbinieku ziņojumi. Izvērtējot šos pierādījumus tiesa konstatē, ka Protokolā ir dots īss notikuma apraksts – kādā laikā un vietā norisinājusies darbība, kurš bijis transportlīdzekļa vadītājs, kurš sastādījis Protokolu un fiksējis pārkāpumu, aprakstīta pārkāpuma būtība un norādīts, kāda normatīvā akta prasības ir pārkāptas.

Izvērtējot policijas darbinieka ziņojumā norādīto, tiesa konstatē, ka jaunākais inspektors *E.M.* secīgi ir aprakstījis notikumu attīstības gaitu, norādījis, kurā vietā konstatēts pārkāpums, kāda veida pārkāpumus pieteicēja darbībā ir saskatījis un kādas darbības veicis. Inspektors norāda, ka transportlīdzeklis nav izlaists no redzesloka. Ziņojumā norādīts uz pieteicēja iepazīstināšanu ar video ierakstu, kā arī tas, ka pieteicējs piedāvājis veikt samaksu uz vietas, uz ko inspektors paskaidrojis, ka lēmumu šajā lietā nepieņems viņš, bet gan attiecīga amatpersona Gaujas ielā 15. Jaunākais inspektors *E.M.* šo ziņojumu ir sastādījis jau attiecīgā notikuma datumā, tātad nezinot, vai pieteicējs vispār ieradīsies uz lēmuma pieņemšanu un nezinot, vai šāds lēmums tiks apstrīdēts un pārsūdzēts. Tiesas ieskatā tas norāda uz šī ziņojuma ticamības pakāpi.

Jaunākā inspektora *M.S.* ziņojumā ir sniegts līdzīgs lietas apstākļu izklāsts, arī norādīts, ka transportlīdzeklis atradies redzes lokā.

Tiesa piekrīt pieteicēja izteiktai iebildei, ka nav konstatējami šķēršļi video ieraksta veikšanai līdz pat attiecīgā transportlīdzekļa apturēšanai, tomēr vienlaikus norādāms, ka transportlīdzekļa identificēšanu veic arī policijas darbinieki. Redzēto policijas inspektori ir norādījuši ziņojumā un Protokolā. Policijas darbinieku paskaidrojumi un dienesta ziņojumi nav pašas par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr, tiesas ieskatā, policijas darbinieka liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tam pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. arī Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 27.augusta sprieduma lietā Nr.AA43- 0554-08 11.1.punktu, 2010.gada 14.janvāra sprieduma lietā Nr.AA43-0088-10 7.2.punktu*).

Izskatāmajā gadījumā tiesa lietā nesaskata tādus apstākļus, kas norādītu uz to, ka policijas inspektori, konstatējot pārkāpumus, būtu kļūdījušies vai apzināti snieguši nepatiesas ziņas. Nav konstatējama arī policijas darbinieku iepriekšēja saistība ar pieteicēju vai vēlme pieņemt viņam nelabvēlīgu lēmumu.

Norādīto apsvērumu dēļ tiesa atzīst, ka ar Protokolu, policijas darbinieku ziņojumiem un video ierakstu ir pierādīts fakts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 149.^{5}panta pirmajā daļā.

[11] Pieteicējam ir piemērots naudas sods Ls 20,00 apmērā.

Soda piemērošanas apsvērumi noteikti LAPK 32.panta otrajā daļā, kas paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar LAPK 149.^{5}panta pirmās daļas sankciju transportlīdzekļa vadītājam var piemērot naudas sodu no divdesmit līdz simts latiem. Tātad pieteicējam ir piemērots minimālais naudas sods. Ievērojot to, kas ir piemērots mazākais iespējamais sods, tad papildus lietderības apsvērumus par soda apmēru nav nepieciešams izdarīt.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *J.V.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 6.maija lēmumu Nr.2651 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.050/PA 743323”.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) O.Priedītis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ O.Priedītis

Rīgā, 2011.gada 21.decembrī.